RICHTLIJN VAN DE RAAD

van 22 juli 1974

betreffende de harmonisatie van de wettelijke voorschriften van de Lid-Staten inzake honing

(74/409/EEG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 43 en 100,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat in de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten het begrip honing wordt omschreven, wordt vastgelegd welke de verschillende honingsoorten zijn en de vereiste kenmerken alsmede de aanduidingsvoorschriften ten aanzien van verpakkingen of etiketten worden vastgesteld;

Overwegende dat de thans bestaande verschillen tussen deze wetgevingen het vrije verkeer van dit produkt belemmeren en ongelijke concurrentievoorwaarden kunnen scheppen;

Overwegende dat het derhalve noodzakelijk is voor de Gemeenschap het begrip honing te omschrijven, aan te geven welke verschillende soorten honing in aanmerking komen om onder de daarvoor passende benaming in de handel te worden gebracht, de algemene en bijzondere eisen aan de samenstelling vast te stellen en de belangrijkste aanduidingen op de verpakking vast te stellen;

Overwegende dat de vaststelling van de voorschriften voor de monsterneming en de analysemethoden met het oog op de controle op de samenstelling en op de kenmerken van honing, uitvoeringsmaatregelen van technische aard zijn, die de Commissie dient te nemen ten einde de procedure te vereenvoudigen en te bespoedigen;

Overwegende dat in alle gevallen waarin de Raad de Commissie bevoegdheden verleent voor de uitvoering van voorschriften op het gebied van levensmiddelen, in een procedure dient te worden voorzien waarbij een nauwe samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie in het bij Besluit nr. 69/414/EEG van de Raad [1] ingestelde Permanent Comité voor levensmiddelen tot stand wordt gebracht;

Overwegende dat in artikel 3 van deze richtlijn wordt verboden de benaming „honing"/„honig" te gebruiken voor produkten die niet beantwoorden aan de definitie van artikel 1, lid 1; dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van dit verbod echter tot verstoringen zou kunnen leiden op de markten waar de benamingen „Kunsthonig" of „Kunsthonning" op grond van eerder vastgestelde nationale voorschriften zijn toegelaten om een ander produkt dan honing aan te duiden, en dat derhalve met het oog op de noodzakelijke aanpassingen een passende overgangstermijn moet worden vastgesteld;

Overwegende dat in afwachting van de goedkeuring van een algemene communautaire regeling inzake aanduidingsvoorschriften voor levensmiddelen sommige nationale voorschriften voorlopig moeten worden gehandhaafd;

Overwegende dat er momenteel op de markt van sommige Lid-Staten honingsoorten zijn met wisselende analytische kenmerken; dat het moeilijk lijkt daarop alle in de bijlage van deze verordening vastgestelde criteria toe te passen, doch dat na een verder onderzoek in de toekomst deze toestand opnieuw kan worden bezien,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. In deze richtlijn wordt onder honing verstaan het levensmiddel dat door honingbijen wordt bereid uit bloemennectar of uitscheidingsprodukten die van levende plantedelen afkomstig zijn of zich daarop bevinden, welke grondstoffen door deze bijen worden ingezameld, verwerkt, met eigen specifieke stoffen vermengd en ten slotte in de raten van de bijenwoningen worden opgeslagen om te rijpen. Dit levensmiddel kan vloeibaar, dik of gekristalliseerd zijn.

2. De voornaamste honingsoorten zijn:

a) **naargelang van de oorsprong**

bloemenhoning/bloemenhonig
of nectarhoning/nectarhonig:

honing die hoofdzakelijk verkregen is uit nectariën van bloemen;

[1] PB nr. L 291 van 19. 11. 1969, blz. 9.

honingdauwhoning/honigdauwhonig:

honing die hoofdzakelijk verkregen is uit de uitscheidingsprodukten die van levende plantedelen afkomstig zijn of zich daarop bevinden; de kleur varieert van lichtbruin of groenachtig bruin tot bijna zwart;

b) **naargelang van de bereidingswijze**

raathoning/raathonig:

honing die door bijen is opgeslagen in de gesloten cellen van maagdelijke door henzelf gemaakte raten zonder broed, en die in hele raten of delen daarvan wordt verkocht;

brokhoning/brokhonig:

honing, die één of meer brokken raathoning bevat;

lekhoning/lekhonig:

honing, verkregen door het laten uitlekken van geopende raten zonder broed;

slingerhoning/slingerhonig:

honing, verkregen door het centrifugeren van geopende raten zonder broed;

pershoning/pershonig:

honing, verkregen door het samenpersen van raten zonder broed, zonder verwarming of bij matige verwarming;

Artikel 2

De Lid-Staten treffen alle dienstige maatregelen opdat honing slechts in de handel kan worden gebracht indien deze in overeenstemming is met de in deze richtlijn en de bijlage daarvan voorkomende regels.

Artikel 3

1. De benaming „honing"/„honig" mag uitsluitend worden gebruikt voor het in artikel 1, lid 1, gedefinieerde produkt; deze moet in de handel worden gebruikt voor de aanduiding van dat produkt, onverminderd de bepalingen van artikel 7, lid 1, sub a), en lid 2.

2. De in artikel 1, lid 2, bedoelde benamingen mogen uitsluitend worden gebruikt voor de aldaar gedefinieerde produkten.

Artikel 4

In afwijking van artikel 3, lid 1, mogen de benamingen „Kunsthonning" en „Kunsthonig" in Denemarken respectievelijk in Duitsland nog gedurende 5 jaar na kennisgeving van deze richtlijn worden gebruikt om een ander produkt dan honing aan te duiden, overeenkomstig de nationale bepalingen die ten tijde van de kennisgeving van deze richtlijn van kracht zijn voor dit produkt.

Artikel 5

Aan honing die als zodanig in de handel is gebracht mag geen ander produkt dan honing zijn toegevoegd.

Artikel 6

1. Honing die in de handel wordt gebracht, moet de in de bijlage vermelde samenstelling hebben.

De Lid-Staten kunnen echter, in afwijking van punt 2, tweede streepje van die bijlage op hun grondgebied toestemming geven voor

a) de handel in heidehoning met een vochtgehalte tot ten hoogste 25 % wanneer dit gehalte voortvloeit uit de natuurlijke produktieomstandigheden,

b) de handel in „bakkershoning"/„bakkershonig" of „industriehoning"/„industriehonig" met een vochtgehalte tot ten hoogste 25 %, wanneer dit gehalte voortvloeit uit de natuurlijke produktieomstandigheden.

2. Voorts,

a) dient de honing die als zodanig in de handel wordt gebracht, of die wordt gebruikt in een voor de menselijke consumptie bestemd produkt, zoveel mogelijk vrij te zijn van organische of anorganische vreemde bestanddelen, zoals bij voorbeeld schimmels, insekten en delen van insekten, broed en zandkorrels;

b) mag de honing
   i) geen vreemde smaak of reuk hebben;
   ii) geen begin van gisting vertonen, noch in gisting zijn;
   iii) niet op zodanige wijze verwarmd zijn dat de natuurlijke enzymen zijn vernietigd of in aanzienlijke mate inactief zijn gemaakt;
   iv) geen kunstmatig gewijzigd zuurgehalte hebben;

c) mag de honing in geen geval stoffen van welke aard ook in een zodanige hoeveelheid bevatten, dat zij een gevaar voor de menselijke gezondheid kunnen vormen.

3. In afwijking van het bepaalde in de leden 1 en 2 mag onder de benaming „bakkershoning"/bakkershonig" of „industriehoning"/„industriehonig" honing

in de handel worden gebracht die, hoewel geschikt voor menselijke consumptie,

a) niet voldoet aan de in lid 2, sub b), i), ii), iii), bedoelde eisen, of

b) een diastase-index of een gehalte aan hydroxymethylfurfural heeft die niet beantwoorden aan de in de bijlage vastgestelde kenmerken.

In het sub b) genoemde geval echter behoeft een Lid-Staat het gebruik van deze benaming niet verplicht te stellen en kan hij het gebruik van de benaming „honing"/„honig" toelaten. De Raad beslist op voorstel van de Commissie binnen 5 jaar na kennisgeving van deze richtlijn over maatregelen tot vaststelling van eenvormige voorschriften voor de gehele Gemeenschap.

Artikel 7

1. De enige aanduidingen die goed zichtbaar, duidelijk leesbaar en onuitwisbaar op de verpakkingen, recipiënten of etiketten van honing moeten worden aangebracht, zijn:

a) de benaming „honing"/„honig" of één van de in artikel 1, lid 2, vermelde benamingen; nochtans moeten „raathoning"/„raathonig" en „brokhoning"/„brokhonig" als zodanig worden aangeduid; in de in artikel 6, lid 1, tweede alinea, sub b), en lid 3, eerste alinea, bedoelde gevallen dient de benaming van het produkt „bakkershoning"/„bakkershonig" of „industriehoning"/„industriehonig" te zijn;

b) het nettogewicht, uitgedrukt in grammen of kilogrammen;

c) de naam of de handelsnaam en het adres of de maatschappelijke zetel van de producent, van de verpakker of van een in de Gemeenschap gevestigde verkoper.

2. De Lid-Staten kunnen voor hun grondgebied de benaming „honingdauwhoning"/„honigdauwhonig" verplicht stellen voor honing, die overwegend is samengesteld uit honingdauwhoning, die daarvan de organoleptische, fysisch-chemische en microscopische kenmerken heeft en die geen verwijzing naar de oorsprong van een specifieke plant draagt, zoals „sparrehoning"/„sparrehonig".

3. In afwijking van lid 1 mogen de Lid-Staten de nationale voorschriften volgens welke het land van oorsprong moet worden vermeld, handhaven. Deze vermelding mag echter niet meer worden geëist voor honing van oorsprong uit de Gemeenschap.

4. De in lid 1, sub a), bedoelde benaming „honing"/„honig" of één van de in artikel 1, lid 2, bedoelde benamingen mag onder andere worden aangevuld met:

a) een verwijzing naar de oorsprong (bloemen of planten), mits het produkt overwegend van de aangegeven oorsprong afkomstig is en daarvan de organoleptische, fysisch-chemische en microscopische eigenschappen heeft;

b) een regionale, territoriale of topografische aanduiding, mits het produkt volledig de aangegeven oorsprong heeft.

5. Indien de honing in verpakkingen of recipiënten met een nettogewicht van 10 kg of meer wordt verpakt en niet in de kleinhandel wordt verkocht, behoeven de in lid 1, sub b) en c), bedoelde aanduidingen slechts op de begeleidende documenten te worden vermeld.

6. De Lid-Staten treffen afgezien van hetgeen in lid 1 is bepaald geen nadere regeling inzake de wijze waarop de in dat lid voorgeschreven aanduidingen aangebracht dienen te worden. Wanneer de in lid 1, sub a), bedoelde aanduidingen niet in de officiële taal of talen van hun land op een van de zijden van de verpakking of van het recipiënt voorkomen, mogen de Lid-Staten evenwel de handel in de betrokken honingsoort op hun grondgebied verbieden.

7. Tot aan het einde van de overgangsperiode waarin het gebruik van de meeteenheden van het imperiale stelsel als bedoeld in bijlage II van de Richtlijn nr. 71/354/EEG van de Raad van 18 oktober 1971, inzake meeteenheden [1], in de Gemeenschap is toegelaten, kunnen de Lid-Staten voorschrijven dat het gewicht tevens in meeteenheden van het imperiale stelsel moet worden uitgedrukt.

8. De leden 1 tot en met 7 zijn van toepassing onverminderd de op een later tijdstip door de Gemeenschap ter zake van etikettering vastgestelde voorschriften.

Artikel 8

1. De Lid-Staten treffen alle nodige maatregelen opdat de handel in de in artikel 1 gedefinieerde produkten die overeenkomen met de in deze richtlijn en de bijlage vervatte definities en regels, niet kan worden belemmerd door de toepassing van de nationale, niet-geharmoniseerde bepalingen inzake de samenstelling, bereidingswijzen, de presentatie of de etikettering van uitsluitend deze produkten of van levensmiddelen in het algemeen.

2. Lid 1 is niet van toepassing op de niet-geharmoniseerde bepalingen, welke gerechtvaardigd zijn uit hoofde van

[1] PB nr. L 243 van 29. 10. 1971, blz. 29.

— bescherming van de volksgezondheid,

— beteugeling van misleiding, op voorwaarde dat deze bepalingen niet van dien aard zijn dat daarmede de toepassing van de in deze richtlijn vervatte definities en voorschriften wordt belemmerd,

— bescherming van de industriële en commerciële eigendom, de aanduidingen van herkomst en oorsprong, alsmede het tegengaan van oneerlijke concurrentie.

Artikel 9

De voorschriften betreffende de monsterneming en de analysemethoden welke noodzakelijk zijn voor de controle op de samenstelling en op de kenmerken van honing worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 10.

Artikel 10

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure, wordt deze procedure bij het Permanent Comité voor levensmiddelen, hierna te noemen het „Comité", ingeleid door de Voorzitter, hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van een Vertegenwoordiger van een Lid-Staat.

2. De Vertegenwoordiger van de Commissie legt aan het Comité een ontwerp voor van te nemen maatregelen. Het Comité brengt over dit ontwerp advies uit binnen een termijn die de Voorzitter kan bepalen naargelang van de urgentie van het betrokken vraagstuk. Het spreekt zich uit met een meerderheid van eenenveertig stemmen, waarbij de stemmen van de Lid-Staten worden gewogen overeenkomstig het bepaalde in artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De Voorzitter neemt geen deel aan de stemming.

3. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het Comité;

b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het Comité of bij gebreke van een advies, doet de Commissie onverwijld een voorstel aan de Raad betreffende de vast te stellen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen;

c) Indien na verloop van een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de indiening van het voorstel bij de Raad, deze geen besluit heeft genomen, worden de voorgestelde maatregelen door de Commissie vastgesteld.

Artikel 11

Artikel 10 is van toepassing gedurende een periode van achttien maanden met ingang van de datum waarop de procedure uit hoofde van artikel 10, lid 1, voor de eerste maal bij het Comité is ingeleid.

Artikel 12

Deze richtlijn laat de nationale voorschriften inzake de gewichtsmaatstaven, die voor het in de handel brengen van honing dienen te worden gerespecteerd onverlet; op voorstel van de Commissie stelt de Raad vóór 1 januari 1979 de communautaire voorschriften vast die in deze van toepassing zijn.

Artikel 13

Deze richtlijn is niet van toepassing op produkten die bestemd zijn om uit de Gemeenschap te worden uitgevoerd.

Artikel 14

Binnen een jaar na de kennisgeving van deze richtlijn wijzigen de Lid-Staten, zo nodig, hun wettelijke voorschriften ten einde te voldoen aan deze richtlijn; zij doen de Commissie daarvan onmiddellijk mededeling. De aldus gewijzigde voorschriften worden van toepassing op de produkten die twee jaar na de kennisgeving in de Lid-Staten in de handel worden gebracht.

Artikel 15

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 22 juli 1974.

Voor de Raad

De Voorzitter

J. SAUVAGNARGUES

BIJLAGE

SAMENSTELLING VAN HONING

1. Schijnbaar gehalte aan reducerende suiker, uitgedrukt in invertsuiker	
— nectarhoning	niet minder dan 65 %
— honingdauwhoning, al dan niet gemengd met nectarhoning	niet minder dan 60 %
2. Vochtgehalte	
— algemeen	niet meer dan 21 %
— heidehoning (Calluna) en klaverhoning (Trifolium sp.)	niet meer dan 23 %
3. Schijnbaar saccharosegehalte	
— algemeen	niet meer dan 5 %
— honingdauwhoning, alleen of gemengd met nectarhoning; acaciahoning, lavendelhoning en honing van Banksia menziesii	niet meer dan 10 %
4. Gehalte aan niet in water oplosbare stoffen	
— algemeen	niet meer dan 0,1 %
— pershoning	niet meer dan 0,5 %
5. Gehalte aan minerale stoffen (as)	
— algemeen	niet meer dan 0,6 %
— honingdauwhoning, al dan niet gemengd met nectarhoning	niet meer dan 1 %
6. Gehalte aan vrije zuren	niet meer dan 40 milli-equivalenten per kg
7. Diastase-index en gehalte aan hydroxymethylfurfural (HMF) — bepaald na behandeling en menging	
a) *Diastase-index* (Schade-schaal)	
— algemeen	niet minder dan 8
— honing met een gering natuurlijk enzymgehalte (bij voorbeeld honing van citrusvruchten) en een HMF-gehalte van niet meer dan 15 mg/kg	niet minder dan 3
b) *HMF*	niet meer dan 40 mg/kg (onder voorbehoud van het bepaalde sub a), tweede streepje).